

Καθημερινή υφέρπουσα υποκρισία

Η ανθρωπότητα λιμνάζει σε υφέρπουσα υποκρισία, υποβόσκουσα αλαζονεία, υπολανθάνουσα ανοησία και νοητική σύγχυση εν μέσω συνεχών λογικών σφαλμάτων καθημερινά. Όλα αυτά υπό τη θλιβερή σκιά αναρίθμητων ιδεοληψιών/ θρησκοληψιών/ φαντασιοπληξιών που ωθούν σε ντροπιαστικές ψευδαισθητικές/παραισθητικές εμπειρίες.

Αυτά τα παθογόνα στάσιμα νερά προκαλούν την καθημερινή δυσεπικοινωνία, δυσημερία και τις συνεχείς αντιπαραθέσεις και συγκρούσεις, τα οποία ωθούν σε βία, αδικία και πολέμους.

Η Φιλοσοφία και οι Επιστήμες αγωνίζονται να βγάλουν την ανθρωπότητα από αυτά τα νοσώδη στάσιμα νερά και τον νοητικό βούρκο που κυριαρχεί στην καθημερινότητα. Μα δεν αρκεί η προσπάθειά τους όσο οι περισσότεροι άνθρωποι θα καταφεύγουν σε ιδεοληπτικά συστήματα.

Τύχη/μοίρα/συμπτώσεις, Αρχή Αιτιότητας και... Ελεύθερη Βούληση

- Τα ζάρια του θεού, τα ζάρια του σύμπαντος είναι η «κίνηση». Αυτή προκαλεί την τυχαιότητα/πιθανοκρατία/αναίτιοκρατία στο σύμπαν με τις αλληλεπιδράσεις όλων των πραγμάτων από τα οποία συνίσταται αυτό (αναλόγως της απόστασης και της μάζας των πραγμάτων), αλλά και από τις θεμελιώδεις αλληλεπιδράσεις και τους φυσικούς νόμους του σύμπαντος.

Όταν λέμε: μοίρα, τύχη, συγκυρία, σύμπτωση, κτλ., κατ' ουσία αναφερόμαστε σε κάτι που προκαλείται από κάποια μορφή κίνηση/μεταβολή. Η κίνηση λοιπόν εντός συγκεκριμένου σύμπαντος (ως ένα αδρανειακό σύστημα) με τις θεμελιώδεις αλληλεπιδράσεις, τους φυσικούς νόμους και τις σταθερές προκαλούν το φαινόμενο που αποκαλείται «τύχη/μοίρα/σύμπτωση/ κτλ.», ανάλογος του γνωσιολογικού επιπέδου του καθενός. Και τι είναι η «κίνηση»; Μια αναδυόμενη ιδιότητα όλων αυτών. Είναι μια αυτοτροφοδοτούμενη διαδικασία με συνεχείς αναδράσεις (θετικές-αρνητικές) και αλληλεπιδράσεις όλων των πραγμάτων και όλων των δυνάμεων εντός του συγκεκριμένου σύμπαντος.

- Εν τέλει, *Υπάρχει τύχη; Τι σημαίνει αυτό; Είναι φатаλιστική; Μήπως είναι απλώς συγκυρίες/συμπτώσεις; Κάτι άλλο;*

Φαταλισμοί, μοιρολατρίες, δαίμονες (καλοί ή κακοί), κτλ., δεν έχουν αποδειχθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο. Απεναντίας όλες οι ενδείξεις υποδεικνύουν την ανυπαρξία τους. Αυτό που ονομάζεται «τύχη/μοίρα/κτλ.» είναι άγνοια ή συμπτώσεις/συγκυρίες ή συνδυασμός των δύο. Υπάρχει δηλαδή είτε η «άγνοια» των αιτίων ενός αιτιατού (Αρχή Αιτιότητας) είτε «τύχη» υπό την έννοια των συμπτώσεων/συγκυριών (Αρχή Τυχαιότητας), η οποία σημειωτέον προϋποθέτει την αιτιότητα, αλλ' είτε συνδυασμός άγνοιας (αγνωσία) και τύχης (συγκυρίες/συμπτώσεις).

Στο σύμπαν κυριαρχεί η Αρχή της Αιτιότητας. Αν από κάποιο παροντικό φαινόμενο βαδίσουμε πίσω στον χρόνο θα παρατηρήσουμε για κάθε αποτέλεσμα (αιτιατό) και μιαν αιτία (ή και περισσότερες). Έτσι για μια σειρά φαινομένων

(αιτίων-αιτιατών) δημιουργείται μια νοητή χωροχρονική γραμμή που χάνεται πίσω στον χρόνο (στο παρελθόν), των οποίων κάθε αιτιατό προέρχεται/ενέχεται από κάποιο προηγούμενο αίτιο. Ενίοτε λοιπόν κάποιες τέτοιες νοητές γραμμές τέμνονται και αλληλεπιδρούν συγκυριακά ωθώντας στην εμφάνιση νέων φαινομένων/γεγονότων (αιτιατών), έτσι ώστε αν έστω και μία από αυτές τις νοητές γραμμές δεν αλληλεπιδρούσε, το νέο φαινόμενο δεν θα εμφανιζόταν. Αυτά τα νέα φαινόμενα αιτιακά προέρχονται από πολλές τέτοιες νοητές γραμμές - πιθανόν ανεξάρτητες μεταξύ τους-, οι οποίες γραμμές τυχαία/συγκυριακά/συμπωματικά τέμνονται και αλληλεπιδρούν. Αυτό το φαινόμενο της συγκυριακής αλληλεπίδρασης ανεξάρτητων νοητών γραμμικών φαινομένων, λόγω αγνωσίας αποδίδεται στη μοίρα, στη ειμαρμένη, στην τύχη/ατυχία (φαταλιστικά), σε κάποια θεά ή θεό, κτλ., αλλά απλώς είναι συγκυρίες/συμπτώσεις ή/και άγνοια, και συνήθως γενικά το ονομάζουμε «τύχη» ή «ατυχία» αναλόγως των αποτελεσμάτων.

- Τύχη ή ατυχία λοιπόν είναι κάποιες τυχαίες συγκυρίες που προκαλούν αιτιατά, τα οποία για εμάς είναι είτε θετικά είτε αρνητικά. Αν είναι αδιάφορα, απλώς... αδιαφορούμε.

Παράδειγμα: Πορεία δυο διαφορετικών αυτοκινήτων σε διαφορετικούς δρόμους προς μια διασταύρωση (δύο ανεξάρτητες χωροχρονικές γραμμές). Στο ένα μπροστά πετιέται ένα παιδί που το υποχρεώνει να αλλάξει πορεία και ταχύτητα, στο άλλο κτυπάει το κινητό, παράλληλα σταματάει ένα μεγάλο όχημα και κρύβει την ορατότητα, ενώ στο οδόστρωμα σε κάποιο σημείο έχουν πέσει λάδια. Δηλαδή έξι διαφορετικές χωροχρονικές νοητές γραμμές, με μοναδικό κοινό σημείο τον χρόνο. Κάποια στιγμή όλες μαζί τέμνονται και αλληλεπιδρούν συμβάλλοντας έτσι ώστε τα δύο οχήματα εν τέλει να συγκρουστούν. Ένα από όλες αυτές τις ανεξάρτητες χωροχρονικές νοητές γραμμές αν εξέλιπε η σύγκρουση θα είχε αποφευχθεί.

Γενικά, τα μη προβλέψιμα γεγονότα έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό, ότι τίποτα δεν υποδήλωνε από πριν ότι αυτά θα συνέβαιναν. Αφού θα συμβούν, κατόπιν δίνουμε ερμηνείες ανάλογα του γνωσιολογικού/πνευματικού μας επιπέδου και... κάπως έτσι νομίζουμε ότι μπορούμε να τα προβλέψουμε, ωσει προφήτες εκ των υστέρων και εκ του ασφαλούς (πχ οι οικονομολόγοι, ιερατεία). Δηλαδή, κοιτάμε πίσω στο παρελθόν, υιοθετούμε ερμηνείες και τις εφαρμόζουμε στο παρόν.

Εν τέλει, δεν υπάρχει καμιά οντότητα «**Τύχη**» με οποιαδήποτε μορφή και καθ' οιονδήποτε τρόπο. Αυτό που αποκαλούμε «τύχη» είναι διάφορες τυχαίες συγκυρίες/συμπτώσεις που προκαλούν αποτελέσματα που μας επηρεάζουν θετικά ή αρνητικά. Στα θετικά θεωρούμε τον εαυτό μας «τυχερό», στα αρνητικά θεωρούμε τον εαυτό μας «άτυχο», ενώ τα ουδέτερα περνούν απαρατήρητα.

Διάφορα Παραδείγματα:

1ον Στα λαχεία δεν ευνοείται κανείς από κάποια θεά-Τύχη, οι λεγόμενοι 'τυχεροί' είναι απλώς κάποιοι από όλους που θα κερδίσουν το λαχείο. Βάσει του νόμου των πιθανοτήτων κάποιοι θα κέρδιζαν. Ε! σε αυτούς έτυχε.

2ον Χιλιάδες αεροσκάφη/πλοία/κτλ., αλλά και αυτοκίνητα/μηχανές/κτλ. κυκλοφορούν και κινούνται καθημερινά, και βάσει των πιθανοτήτων σε κάποια κάτι θα συμβεί, ακόμα και αν πάρουμε ιδανικά ότι όλοι οι οδηγοί είναι προσεκτικοί και καλά εκπαιδευμένοι. Οι πιθανότητες λένε ότι οι συγκυρίες θα προκαλέσουν σε κάποιους ατύχημα. Αυτό είναι όλο.

3ον Δισεκατομμύρια οι άνθρωποι μετακινούνται καθ' οιονδήποτε τρόπο, είτε με μέσα μαζικής μεταφοράς, είτε με ιδιωτικό μεταφορικό μέσο είτε πεζοπορώντας, και βάσει των πιθανοτήτων σε κάποιους κάτι θα συμβεί. κτλ., κτλ.